

ACADEMIA ROMÂNĂ

A murit ing. Panaite Mazilu, patriarhul construcțiilor românești

Academia Română anunță cu profund regret stingerea din viață joi, 21 mai 2015, a profesorului emerit Panaite Mazilu, membru de onoare al Academiei Române în cadrul Secției de Științe Tehnice.

Cu două luni în urmă, pe 17 martie 2015, Academia Română îl omagia pe profesorul Panaite Mazilu la împlinirea a 100 de ani, în sesiune specială, conferindu-i Diploma „Meritul Academic” pentru întreaga activitate. Astăzi, Academia Română este în doliu.

România a pierdut cel mai reputat inginer constructor al său. Casa Presei Libere, Aeroportul Otopeni, cupola nouă de la Pavilionul expozițional București, barajul de la Vidraru, sala de sport din Cluj-Napoca, podurile peste Dunăre Giurgeni-Vadul Oii și Fetești-Cernavodă, Teatrul Național, Sala Palatului, Palatul Parlamentului, Spitalul Brâncovenesc din București, Castelul Peleş, acoperișul gării din Brașov sunt numai câteva dintre numeroasele construcții importante, emblematice pentru România, care poartă amprenta inginerului Panaite Mazilu.

Specialist deopotrivă în rezistența materialelor și în probleme de dinamică, a elaborat teoria structurilor rezistente la cutremure și a identificat soluții practice pentru o serie de imobile, coordonând după cutremurul din 1977, în calitate de expert, proiectele de consolidare a Cazinoului din Sinaia, Tribunalului și Teatrului din Focșani, cupolei Facultății de Drept, complexului Bucur Obor, precum și expertizarea a numeroase clădiri din București și din țară. Colaboratorii apropiați, ei înșiși specialiști renumiți, recunosc cu uimire că profesorul lor „simțea structura clădirii și dinamica materialelor”.

Colegii, discipolii, specialiștii îl caracterizează în mod unanim drept spirit inovativ, cu un fler deosebit, într-un domeniu care cere rigoare și exactitate, ingineria construcțiilor, oferind soluții creative pentru probleme delicate de rehabilitare și consolidare a clădirilor vechi, edificii de importanță majoră pentru patrimoniul cultural și industrial românesc.

Activitatea profesorului și inginerului Panaite Mazilu, ajuns la vârsta de 100 de ani, a fost reflectarea unei vocații împlinite. Profesor universitar emerit, cu o strălucită și lungă carieră didactică, a predat la Universitatea Tehnică de Construcții București, unde a fost șeful Catedrei de Rezistența Materialelor. A pregătit 50 de promoții de ingineri constructori și a condus 30 de lucrări de doctorat. O pleiadă de proiectanți eminenți și profesori emblematici i-au fost studenți și discipoli.

„Întreaga sa viață a fost una de studiu, perfecționare, punere în practică a imensului bagaj de cunoștințe pe care le-a acumulat în decursul anilor și pe care le împărtășește cu generozitate. Generații după generații de constructori l-au avut profesor sau mentor. Sute de proiecte au purtat girul specialistului remarcabil, ale cărui soluții ingineresti și calcule s-au dovedit valabile la cea mai dură probă - proba timpului” spunea despre ing. Panaite Mazilu, la aniversarea centenarului de viață, acad. Bogdan C. Simionescu, Vicepreședinte al Academiei Române.

ACADEMIA ROMÂNĂ

Prof. Dan Dubină, membru corespondent al Academiei Române, îl definește astfel: „Profesor de structuri și constructor de ingineri“.

La primirea titlului de membru de onoare al Academiei Române, în 1993, ing. Panaite Mazilu afirma: „Am început relația mea cu Academia Română la vârsta studenției, în calitate de bursier al Bursei Adamachi, continui relația mea cu Academia Română în calitate de membru de onoare, care este pentru mine un fel de Premiu Adamachi.“

Academia Română și școala de construcții românească își iau rămas bun de la profesorul emerit care a format și îndrumat generații de ingineri constructori de-a lungul a 70 de ani de carieră puși sub semnul pasiunii, responsabilității, inteligenței și dăruirii.

Înmormântarea va avea loc duminică, 24 mai 2015, la ora 13.00, la Cimitirul Bellu.

* * *

Născut pe 21 martie 1915, la Broșteni, în județul Vrancea, Panaite Mazilu a urmat studiile liceale la Iași, apoi cursurile Facultății de Construcții din Institutul Politehnic București, pe care le absolvă în 1938 și obține diploma de inginer constructor. Și-a început activitatea ca inginer proiectant la Direcția de Studii și Arhitectură CFR, pentru ca mai apoi, între anii 1945-1986, să parcurgă toate gradele didactice în cadrul Institutului de Construcții din București, de la asistent la profesor emerit. Între 1952-1963 a fost profesor de Rezistența materialelor și Calcule speciale pentru utilaj petrolier la Institutul de Petrol și Gaze, și între 1952-1958 și 1993-1995 a fost profesor de Statica construcțiilor, Teoria elasticității, Stabilitatea construcțiilor, Plăci curbe subțiri și Calculul construcțiilor subterane la Academia Tehnică Militară. Începând cu anul 1961 a condus lucrări de doctorat în specialitatea Mecanica construcțiilor. După 1990 a fost profesor de Statica, dinamica și stabilitatea construcțiilor la Universitatea Transilvania din Brașov. Sunt de subliniat contribuțiile sale de pionierat în domeniul mecanicii construcțiilor, de exemplu generalizarea Metodei Cross, calculul spațial al cadrelor, introducerea calculului matricial, normele de rezistență la seisme, soluțiile de consolidare post-seism. Cu prilejul împlinirii vârstei de o sută de ani, Academia Română, i-a conferit Diploma „Meritul academic“ pentru întreaga sa activitate prodigioasă.